

Maranatha Mare

December 2018/Januari 2019

Jaargang 45 No 10

By die poskantoor as nuusblad geregistreer

Kerstfeest

't Is geen kwestie van sfeer of gevoel,
kerstfeest is eigenlijk een feit
dat ondanks onszelf mag worden gevierd.
Elk jaar weer, om deze tijd.

't Maakt niet uit of er kaarsen branden,
als je mag weten en gelooft
dat God zelf het licht heeft ontstoken.
Het licht, dat nooit meer wordt gedoofd.

Daarom kun je kerstfeest vieren,
zelfs met tranen in je hart,
blij, gelukkig, vol verwachting,
of verdrietig en verward.

Want kerstfeest is geen feest van mensen,
kerstfeest is een Goddelijk feit.
Daarom kunnen wij dit vieren
onder ieder omstandigheid.

Kerstfeest is geen feest ván mensen
dat door ons beïnvloed wordt,
kerstfeest is een feest vóór mensen.
Ook voor jou, een geschenk van God!

Ina van der Beek

("Voor deze gelegenheid" - gedichten - 2013)

december 2018/januari 2019- 2

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst

Een nieuw seizoen

Toen ze na een decade wegging om een heel ander soort werk in hele een nieuwe omgeving te gaan doen, zei een vriendin: *een nieuw seizoen* is voor mij aangebroken.

Wat een risico, dacht ik. Zo'n grote verandering. Je weegt alles op, het positieve, het mogelijke negatieve. Zal het leven beter zijn? Of niet? Dit is een groot besluit!

Hoe zullen we ooit weten of het goed zal komen? We weten het niet.

We varen blind ... We vertrouwen maar ...

Een nieuw seizoen in ons leven komt niet altijd als gevolg van een eigen besluit. Soms komt verandering ongevraagd. Er gebeurt iets wat de richting van je leven verandert. Of een ander neemt een besluit dat je leven direct raakt. Er is niets aan te doen. Je moet wennen. Doorgaan. Het beste daarvan maken.

Een ander soort nieuw seizoen, waar er geen eigen besluiten óf gebeurtenissen van buiten bij betrokken zijn, maar dat elk jaar komt met voorspelbare regelmaat, is oud en nieuw.

Het oude jaar gaat voorbij, het nieuwe jaar breekt aan. Het oude, met alles wat het bracht, al de besluiten, goed of slecht. Daar is niets verder aan te doen.

Het nieuwe jaar ligt voor met alles wat dit zal brengen. Het nieuwe is onbekend. We varen blind... We vertrouwen maar ...

Dit regelmatige nieuwe seizoen van oud en nieuw schiepen mensen voor zichzelf. We hadden kunnen gewoon door kunnen gaan met de tijd van de natuur: dag en nacht, licht en donker. We hadden kunnen doorgaan met de seizoenen van de natuur: winter en zomer, warm en koud. Maar we schiepen menselijke tijd: seconden, minuten, uren, dagen, maanden, jaren, eeuwen, millennia, lichtjaren, en het hele abstracte begrip "eeuwigheid".

Is het ons goed gekomen, of niet?

Soms is ons maaxsel slecht voor de geest. Wanneer we daar gevangen van worden: "Ik heb er geen tijd voor ..." "Ik moet weg, ik heb haast, ik moet nog ..." "Er is te weinig tijd om te ..." "De tijd gaat zo snel, nog een jaar voorbij ..."

Soms is het toch ook goed voor de geest. Dit geeft ons de vrijheid dat het oude, het verleden, maar voorbij mag zijn en iets nieuws kan aanbreken. Dit biedt de gelegenheid om schoon de maken, af te sluiten. Te hopen op iets nieuws.

Of het nieuwe seizoen ons goed zal bekomen, weten we niet.

We varen blind ... We vertrouwen maar ...

En toch ... Voor gelovigen is "blind vertrouwen" anders dan "blind varen" en "maar vertrouwen". Dit is een *vast* en *moedig* vertrouwen op God.

december 2018/januari 2019- 3

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst

Zegt ons lied:

*Wat de toekomst brengen moge,
mij geleid des Heren hand
Moedig sla ik dus de ogen
naar het onbekende land.*

Ook nog een gezegende Kerst, seizoen van het Licht.
En een goed Nieuw Seizoen 2019.

Yolanda Dreyer

Familieleden en vrienden die overleden zijn in het kerkelijke jaar 2017/2018

- Hilde Hoorweg - 29 december 2018
- Joop Lensink - 30 maart 2018
- Jolanda Grobler - 14 mei 2018
- Johnny Riem - 30 mei 2018
- Julia Smit - 11 juni 2018
- Soon Engelbrecht - 12 juli 2018 (echtgenoot van dochter van Ina Bosch)
- Wilma Strydom - 17 juli 2018
- Ina Voorneveld - 6 september 2018
- Andries Mentz - 24 september 2018 (echtgenoot van dochter van Ina Bosch)
- Coby Kiewiet - 9 november 2018
- Rina Knoester - 15 november 2018
- Carla Saunders - 17 November 2018 (dochter van Jan en Nora de Rijk)

Dodenherdenking – Ds Tanya van Wyk

Dit is Dodeherdenking vanoggend. Ons onthou geliefdes wat ons aan die dood afgestaan het.

In 1 Kor 15:26 lees ons: 'Die laaste vyand wat vernietig word, is die dood'.

As ons dink aan hulle wat nie meer by ons is nie, wat beteken hierdie woorde van die apostel Paulus vir ons?

Vir baie is hierdie woorde die belofte dat ons eendag nie meer sal sterf nie. Dat die dood self tot 'n einde sal kom en dat ons sal aanhou lewe of vir ewig lewe. Kom ons dink egter hieroor na: Die woord 'vyand' is 'n sterk woord: dit beskryf iemand wat doelbewus jou opponeer of vyandig is teenoor iets of iemand. 'n Vyand is 'n nemesis, 'n uitdager, kompeteerder, stryder, vegter. Dit is oorlogstaal. 'n Vyand is iemand wat mag oor my het of iemand oor wie ek eerder mag sou wou hê.

Die laaste vyand wat verslaan word is die dood.

Wie veg teen wie? Waarmee? Hoekom?

december 2018/januari 2019- 4

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst

Ons sien elke dag verskillende siklusse, ook lewensiklusse, en neem waar hoe 'n einde tot 'n begin lei en na spasies (ruimtes) wat oopgemaak. Lewe het net betekenis omdat dit 'omhein' word deur die dood. Lewe het betekenis omdat dit tot 'n einde kom. *Die laaste vyand wat verslaan word is die dood*, kan nie beteken dat ons eendag nie sal sterf nie. Ons sal sterf. In Romeine 8 lees ons dat die dood altyd met ons is - maar, ons lees ook dat die dood ons nie van God kan skei nie.

The last enemy that shall be destroyed is death

Die laaste vyand wat verslaan word is die dood.

Dit beteken, dat binne 'n lewe van geloof, 'n lewe wat met die Gees van God gevul is, die dood nie my VYAND, my mededinger, my kompetisie sal wees nie. Word die Dood dan my vriend? Ook nie, want as die dood te gou verwelkom en nader genooi word, dan het die lewe ons vyand geword.

Die dood kan 'n loslating wees, 'n vrylating, vervulling...dit kan die raam van 'n skildery wees en die gom wat los papiere aanmekaar laat vasplak.

Dood is nie vriend of vyand nie. Dit is wat dit is.

Maar wat van die skielike dood, die dood wat met met geweld en pyn kom? Is dit nie ons vyand nie? Dit is net ons vyand as daardie dood ons in sy mag het. Want die regte konflik is nie tussen lewe en dood nie, die regte stryd is vir ons tussen liefde en die dood. Ons voer oorlog met die dood en wens om dit te verslaan sodat ons nie meer die mense vir wie ons die liefste is, hoef te verloor nie. Tog kan geen mag, veral nie die dood, die liefde wat ons vir daardie mense het, tot 'n einde bring nie. Daardie liefde is lewendig en dit hou aan bestaan.

So: dood hoef nie verslaan te word sodat dit nie meer sal gebeur nie. Die dood is nie ons vyand nie. En wanneer dit nie ons vyand is nie, dan het ons dit 'gewen', oorwin.

Ek kan persoonlik die dood se vyandelike houvas op my laat vaar, omdat ek weet, wat ookal gebeur, ek is nie alleen nie. Want ek bely saam met die Christene van alle eeue:

In lewe, en in sterwe, behoort ek aan die Here. Dit is my troos. Dit is die belofte.

Wat dan van die toekoms? Dit wat buite en verder strek as ons lewens?

Ons sterf *na* God toe en hoop vir die beste. Die res laat ons aan God oor.

Tanya van Wyk

Geschreven en voorgedragen door Tanya ter inleiding van het aansteken van de gedenkkaarsjes.

december 2018/januari 2019- 5

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst

Op 9 november 2018 is plotseling overleden Coby Kiewiet-Hartman, vrouw van Luit Kiewiet, moeder van Sander, Herbert en Edgar van der Wissel en stiefmoeder van Diana Kiewiet. Haar uitvaartdienst vond plaats op zaterdag 17 november om 11h0 bij de Meerpaal in Pretoria. De dienst stond onder leiding van Ds. Hannes Nieman.

De volgende is 'n brief van Herbert van der Wissel, zoon van Coby aan zijn moeder:

Liewe Mamma,

Dit was 'n week met nuwe emosies.

Ek het die kinders laas Vrydag by my gehad. Deighton, Auleighn en Micah het aangedring om saam met my na Farmers Folly te gaan. Ons het Ome Luit, Diana, Wikus en Ma ook daar gekry. Ma se siel het afgekyk op ons.

Ek het later vir Micah in die bed gesit en ons het saam gebid - veral vir Ma. Ek het begin huil maar het ligte tikkies op my rug gekry van Micah en hy sê toe saggies vir my "Moenie huil nie, Pappa, dit help nie. God en Liewe Jesus het 80 jaar by die hemel se deur gestaan en wag vir Ouma, en God het nou die deur ooggemaak vir Ouma. Ouma is nou in die hemel en sy gaan ons nooit vergeet nie"

Ek weet Ma sal altyd na ons kyk en die liefde wat Mamma aan ons gegee het sal ons vir ewig voed. Theo Yntema het laat weet dat Ma kort in statur was maar baie groot was in die gemeenskap, en ek stem saam. Ma was groot.

Ma, ek bid dat ek helfte so sterk en waardig kan wees as Ma. Ma bly ons "Barones" en Mamma, vir altyd en totdat ons almal weer saam sal wees, groet my kinders en ek Mamma met liefde en dankbaarheid in ons harte.

Liefde,

Micah, Auleighn, Deighton en Herbert

december 2018/januari 2019- 6

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegee, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst

Op 15 november overleed plotseling Rina Knoester, echtgenoot van Mike Knoester, moeder van Caroline en Gert, en Nick en Amanda, en oma voor Chantal en Renier, Charlene en Craig, Wanda en Clyde, Minnekus en Stefan, Yulandi en Anton, Riaan, Jakkie en Maggie, en de achter kleinkinderen. Haar uitvaartdienst vond plaats op 24 november om 11h00 in de Maranatha kerk, de dienst stond onder leiding van Yolanda Dreyer en kleinzoon Renier Vermeulen en de orgelbegeleiding werd gedaan door Stefan Swart.

De volgende brief schreef Mike aan zijn Rina, de dag naar haar overlijden:

Ek het Rina leer ken op toe sy ongeveer 16 jaar oud was, sy was nog op skool, in ongeveer 1957/58. Ek en my opa Pronk wat hier was met vakansie van Nederland het op die stoep gesit en 'n koppie tee gedrink. 'n Mooi meisie met lang swart hare kom in die straat afgeloop en ek fluit vir haar – ek weet nie meer wat sy gesê het nie. Wel het opa vir my gesê : my seun sy gaan jou vrou word en ek het net gesit en lag daar oor. Maar inderdaad 'n paar jaar later is ons verloof en op 20 April 1963 is ons getroud. Ek was 29 jaar en Rina ongeveer 22 jaar oud. Twee kinders is gebore uit ons huwelik : Caroline en Nick.

Ons was vir 56 jaar verlief en ontsettend gelukkig getroud. Maar onse liewe Vader in die hemel het ander planne gehad.

Rina was op 27 September 2018, 77 jaar oud, en is oorlede op 15 november 2018. As dit die Here se wil was sou ons oor 4 jaar 60 jaar getroud wees. Maar ek sal haar liefhê tot in eeuwigheid.

My liefste Rina ek wag vir jou!

Mike

december 2018/januari 2019- 7

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst

Update – Arma Smit

Lieve gemeente

Even wat nieuws uit Apeldoorn!

Het is niet te geloven maar ik woon alweer bijna twee jaar met heel veel plezier in Apeldoorn. Heb m'n draai al snel kunnen vinden.

De eerste drie maanden na mijn aankomst heb ik eerst m'n appartement laten opknappen met verwerk, nieuwe vloeren enz., en later een nieuwe keuken erin laten zetten. Ook nog even heen en weer gegaan naar Seoul, Zuid-Korea waar Marijke toen destijds op de Universiteit zat voor haar bachelor studie. Zij werd toen 21!

Na mijn terugkomst, een tweedehandse Fiatje 500 gekocht en toen werd het tijd om weer een keer aan het werk te gaan en vond ik al snel een baan in de thuiszorg. Daar ligt toch echt mijn passie al is het fysiek wel zwaarder als wat ik in Zuid-Afrika gewend was met m'n eigen praktijk. De cliënten die proberen altijd te vissen waar ik vandaan kom met een ietwat ander accent. Maar snel laat ik ze altijd weten dat ik uit het verre Zuid-Afrika kom en dat vinden ze prachtig. Soms als ik binnenkom bij een cliënt dan zeggen ze "Zuid-Afrika is er weer!" Dat maakt mijn werk zo leuk!

Sociaal heb ik het druk met al m'n oude vriendinnen en familie die verspreid door het land zitten. In Apeldoorn heb ik ook twee vriendinnen die ook in Zuid-Afrika gewoond hebben en waar ik ook nu leuk contact mee hebt en dan nieuwe vriendinnen via m'n werk. Ik ben ook van het begin hier naar de Baptistengemeente gegaan, als bezoeker waar ik me heel thuis voel en is dichtbij huis.

Ik ben twee keer naar Berlijn geweest waar Marijke een jaartje gewoond en gewerkt hebt. En afgelopen september voor twee weken met een groepsreis naar Rusland geweest. Wat een belevenis was dat zeg!!! De cultuur, de mensen, de Russisch Orthodoxe Kerken en Kloosters, Moskou, de binnenlanden en Sint-Petersburg. Een echte aanrader.

Alexis, m'n oudste dochter woont en studeert in Groningen. Zij moet nog een jaar studeren en dan is zij apotheker, na een 7 jaar studie! Zij is ook heel happy en verliefd! Zij is heel betrokken bij de Baptistengemeente in Groningen en liet zich ook eind vorig jaar weer dopen.

Marijke, de jongste, zit nu alweer in Copenhagen waar ze in september begonnen is aan een Masters studie in "Global Health" aan de Universiteit van Copenhagen. Daar zit ze dan voorlopig voor twee jaar. Heeft een leuke studio in de stad en dat ga ik en Alexis nu komend weekend voor her eerst bewonderen. Heeft het heel druk met studie, werk en dan nog een vriend die in Berlijn woont. Ze vliegen samen wat af om elkaar geregeld te zien!

december 2018/januari 2019- 8

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst

Nu zijn jullie weer een beetje op de hoogte van mijn doen en laten in Apeldoorn. Ik wens jullie allen een Gezegend Kerstfeest en Gelukkig en Voorspoedig 2019
Groetjes van Arma

Update – Nicolette van den Eijkel

It's hard to believe that I will be spending my fifth Christmas in Somerset West. In many ways it seems like it was a few weeks ago that we had early Christmas with the family and left down the N1 on 14 December 2014.

The move to the Western Cape and Stellenbosch University was excellent for me, van den Eijkel is home in the Eikestad! I've found my purpose in life at SU and value the fact that what I do makes a difference to current and future generations of students.

Managing the facilities at SU is like running a small city. We own 92 hectares in the 'middle dorp' and as you can imagine the complexity of buildings over a 100 years old and aging bulk infrastructure, heritage constraints and a growing university can make for interesting work. Throw in 30 000 students doing what students do and you have even more fun! During my time at SU the University Council has approved R3,8 billion for building upgrade projects in Stellenbosch which will keep me very busy until I retire. We also start construction in January on a Biomedical Research Institute on our Tygerberg campus with a project value of R1,02 billion. The Institute does ground breaking research and the building is state of the art but the "binne goeters" is definitely not for the faint hearted.

We live in a lovely house overlooking the sea and every day I enjoy my morning coffee looking at the view. Weekends are still spent doing touristy things and being able to meet after work at a wine farm for supper is still a privilege. John takes very good care of me and Miko.

All is good but I still miss my family, my friends and most importantly my "geloofs familie" at the Maranatha Church.

Have a blessed Christmas and a healthy and contented 2019.

Nicolette van den Eijkel

Update van Bouwien Gordon-Lensink over haar vader

A tribute to my father.

Yesterday when we were having fun being silly with Halloween, it was 7 months ago that he left us. It is hard to believe that this man who did so much for others isn't here anymore.

With all the controversy about Halloween, other religions and how people are different, he never judged anyone on their beliefs, religions or color. When the Buddhists would invite him in, he would join them, when the Muslims wanted

december 2018/januari 2019- 9

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst

to talk to him he did. He was a Christian true to his word. When people needed help, he was there. When we see beggars and drunks on the road, blind people being used to beg at robots, we often turn a blind eye. He didn't say, these people are useless, he took them off the streets, taught them a skill and send them into the world. He heard the blind are from Zimbabwe, being used as a money tool here, he didn't turn a blind eye, but got on one of these African busses, went all the way to Zimbabwe, marched on his own to parliament to tell the government to do something about it. He was a minister in a black church in the apartheid years and fought together with Beyers Naude to open churches to all races. The apartheid regime tried to kill him. All they did was put him in hospital for 2 months but he came out stronger. Then when he was in white church, he tried to open it to all races and religions, he was asked to leave and could not be a minister in any church anymore. But he did not have hatred in his heart, he went back to this church as hard as it was, and even got buried in this same church. Forget and forgive and don't judge a book by his cover unless you have read it. He never judged, if he did not agree with you, he would come and talk to you and find out why you think that way. Not judge but try to understand. He was a man who gave his life for others, a true Christian who got beaten down so many times in his life, but instead of giving up, he always stood up stronger and with more determination to help others. He met a boy on the beach in Strand, he was poor and had no work and was begging for money, he took him back to Johannesburg, paid for him to do a course in tour guiding. He is now a top tour guide in Gold reef city. He carried my father together with my brothers, son and cousin out of the church. He never looked at this boy and thought, he is worth nothing, he gave him a life, where he can now support his sick mother. but all of this would not have been possible if it wasn't for my mother who stood by him for 54 years through thick and thin, and believe me, that was not an easy life for her. But together they raised this crazy family and made us the people we are now. He never got recognition for being a freedom fighter, and changing so many lives. But he didn't want that. That we all knew and the people he helped, that was good enough for him. He was a silent hero. He has lived the most adventurous life anybody could wish for, but he never wished for wealth, just a life that he could help others. And even though it has been 7 months that he is now in heaven, it feels like he is still with us every day. He is a true hero, and an example for all of us. If we could all just do a fraction of what he did, or be a bit less judgmental, like he was, or just be as positive as he always was, then this world will be a better place.

Let's not ever forget the real heroes in life!

Bouwien Gordon

december 2018/januari 2019- 10

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst

Update van Petro en Henriëtte van der Kuil en Henry van den Belt

Beste mede Mare lezers,

Graag geven wij vanuit Harderwijk gehoor aan de oproep van Ellen om een korte update te schrijven voor de december/januari uitgave van de Maranatha Mare.

Het is alweer bijna 19 jaar geleden dat wij uit Zuid-Afrika zijn vertrokken om ons in Harderwijk te vestigen. Het gaat goed met ons. We zijn rijkelijk gezegend in zowel geestelijk als materieel opzicht. We maken deel uit van een fijne geloofsgemeenschap, met heel veel jonge gezinnen, die elke zondag samenkomt in Kerkelijk Centrum De Regenboog. Een modern gebouw in een nieuwbouwwijk van Harderwijk (Drielanden). Dat gebouw delen wij met een andere gemeente, dus hebben wij de ene week om 9:00 uur dienst en de andere week om 10:45.

Binnen de gemeente zetten wij ons in als vrijwilligers voor o.a. de kerktaxi (vervoer van mensen die niet zelfstandig naar de kerk kunnen komen), koken we regelmatig voor de weidemaaltijd die op de derde woensdag van de maand wordt gehouden (een soort fellowship meal - voor mensen binnen en buiten de kerk) en is Henry lid van de kerkenraad in de hoedanigheid van diaken.

Sinds september dit jaar hebben wij een nieuwe predikant: Ds. Pieter Both (44 jaar). Hij heeft in zijn leven ook al het nodige meegemaakt. Voor wie het een en ander over hem wil lezen en/of zijn blogs wil volgen: www.cpieterboth.nl - Van harte aanbevolen.

Mocht u iets willen lezen/bekijken over onze gemeente, dan kunt u terecht op: <https://regenboog.hervormdharderwijk.nl/>

Tenslotte: Onze diensten zijn via internet live te bekijken op de zondag of achteraf via: <http://www.kerkweb.info/> Misschien mooi om eens een dienst van onze gemeente te bekijken.

Ook in materieel opzicht gaat het ons goed. Petro werkt inmiddels vanuit huis volledig als zelfstandige zonder personeel (ZZP'er in de volksmond). Hij heeft een eenmanszaak voor bouwkundig tekenwerk en ontwerp en hij heeft momenteel veel werk/opdrachten. Website: www.petro-bouwtekeningen.nl - waarschijnlijk geeft uw browser aan dat het een onveilige site is, maar dat is niet zo. In het verleden wel een keer gehackt, maar dat probleem is allang opgelost. Henriëtte werkt 28 uur per week als belastingconsulent bij een Administratie- en Fiscaal Adviesbureau in Harderwijk. Op 1,7km vanaf huis, dus dat kan ze op de fiets prima overbruggen en ze heeft nooit last van files.

december 2018/januari 2019- 11

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst

Henry werkt fulltime als hoofd van administratie/boekhouding voor Diesel Büchli - ook in Harderwijk (www.buchli.nl)

Het afgelopen jaar mochten we mooie reizen maken: Henry ging 3 weken naar Japan en Petro en Henriëtte zijn 3 weken op reis geweest naar Seattle, Alaska en Canada. In Alaska hebben wij genoten van prachtig natuurschoon en in Canada brachten wij een aantal dagen door bij de familie Bakker in Calgary - bij de meesten van u wel bekend. Het was erg fijn om hen allemaal weer eens te zien na zoveel jaar. In Zuid-Afrika liggen nu de zomervakanties in het verschiet. Voor wie er weggaan op vakantie: een goede tijd gewenst waarin u hopelijk tot rust komt en weer bij kunt tanken voor het komende jaar. Ook wensen we u allen Gezegende Kerstdagen en een voorspoedig 2019 toe. Dit was in het kort het een en ander over ons. Mocht u willen reageren of gewoon eens contact op willen nemen, onze mailadressen zijn: Henry: vandenbelt1976@hotmail.com - Petro en Henriëtte: petjet@caiway.nl Als u in de toekomst in de buurt bent, uiteraard van harte welkom bij ons aan de Beneluxlaan 152 (Henry) of 188 (Petro en Henriëtte) in Harderwijk.

Hartelijke groeten uit Harderwijk van Petro en Henriëtte van der Kuil en Henry van den Belt

Iets lelijks voor Kerst

We omringen ons met schoonheid tijdens de kerstdagen. Kerstballen blinken, lichtjes twinkelen, slingers slingeren en dennengroen dennengeur. Allemaal schoonheid. We kleden onszelf mooi aan, en als het even kan ook de eettafel. We moeten elkaar sieraden en parfum cadeau doen. Als we naar de kerk gaan genieten we van de sfeer van dat oude gebouw en zingen mooie gloria's. Daarom heb ik gezocht naar iets lelijks. Als tegenwicht voor alle schoonheid. Niet om knorrig te zijn. Of tegendraads. Nou ja...

“Ho even. Voor je verder gaat, mogen wij ook even!” zul je denken. “Mógen we ook even ontvluchten aan de lelijkheid van alle dag. Aan de oorlogen die we voeren op schoolpleinen, in kantoortuinen en rond eettafels. Aan ons dagelijkse kloffie met snotvlekken van de kinderen of kruimels van onze tafeltje-dekje - maaltijd. Even doen alsof de wereld is zoals we hem verlangen. Vrede op aarde en mensen waarin God een welbehagen kan stellen omdat ze zo braaf zo vroom zo mooi en zo goed zijn. We moeten de hoop toch levend houden? Dat hebben we nodig. Bevestiging dat we goede mensen zijn en dat de wereld en het leven mooi kunnen wezen.”

december 2018/januari 2019- 12

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst

Ja natuurlijk mag dat! Kerstmis als mentale vakantie door even je omgeving op te leuken, Kerst als therapeutische interventie om even de vouwen uit je kleren en je relaties te strijken. Kijken naar wat kan, naar het goede leven. Denken om een ander ver weg zonder w.c. of dichtbij zonder genoeg te eten. Er komt veel goeds uit het Kerstfeest voort.

Maar toch heb ik gezocht naar iets lelijks. Iets tegendraads. Niet om de schoonheid te saboteren, of om het positieve gevoel plaats te laten maken voor chagrijn, nee, omdat de blijde boodschap van de Bijbel een irritant tegenstemmetje biedt. Want buiten alle orde, buiten alle schoonheid, zonder onderdak is het kind dat met Kerst geboren wordt. Het is niet binnen in de geur van houtvuur en eend met cranberrysaus. Het is buiten! En als je opgaat in wat binnen is, vergeet je degene die buiten staat. Luister maar eens naar het gedichtje van Okke Jager.

'Ere zij God' duurt lang

*Ik zou de kerstgeschiedenis vertellen.
De kleintjes kwamen kleintjes om het orgel staan.
Ik hoorde wel, dat iemand stond te bellen,
Maar onder 't zingen kon ik niet naar voren gaan.
'k Had anders eerst wel uit het raam gekeken,
Maar dat was nu, vond ik, de eer van God te na.
't Zou oneerbiedig zijn de zang te breken,
Wij zongen – tweede stem – het lied der eng'len na.
'Ere zij God' duurt lang en 'Vrede op aarde'.
Ik liet maar bellen tot het allerlaatst refrein.
Toen zag ik, Wie er door de ruiten staarde:
Het Kind vroeg in een kind, of Hij erbij mocht zijn.*

We zingen zo hard gloria en doen zozeer ons best, dat we het tikken van de hulpbehoevende handen op ons raam niet willen horen. Het Kind, het kerstkind stond in de kou en even leek er geen plaats in het gastenverblijf van de stad. Laten wij alsjeblieft niet dezelfde fout maken als de herbergier van Bethlehem! Ik heb gezocht naar iets lelijks. Iets met een plastic Jezus. Iets wat van plastic is gemaakt, is meestal goedkoop en als bulk te produceren. En te reproduceren. Doordat we het kindeke Jezus in plastic kunnen gieten is het beeld dat we ervan hebben alomtegenwoordig. Een zoet lief kindeke. Om je aan te vergapen. Om je in te verliezen. Het is zo algemeen geworden dat het ons niet meer prikkelt. Niet meer irriteert. Dat we er geen vragen mee bij krijgen. Het is zo mooi dat het ons

december 2018/januari 2019- 13

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst

niet meer stoort. De kerststal is onderdeel geworden van het decor en valt daar makkelijk in weg.

Wil je het lelijke wel zien? Wil je wel gestoord worden in je positieve flow? Of negeer je liever eventjes de onvolkomenheden, omdat het Kerstmis is? (Is deze tekst het enige storende deze kerstdagen?)

Kijk, ik denk dat God ons het goede wel gunt. Dat lees je ook in het Kerstverhaal. De vrolijkheid spat ervan af. Maar let wel even op wie daar precies vrolijk gemaakt worden. Herders. Outcasts. Vreemd volk dat eruit sprong als je ze in het straatbeeld zag. Ze hoorden er niet echt bij. Onze moderne herders zijn die Roemenen met hun brakke accordeons bij de supermarkt. En... waar blijven zij eigenlijk als de winkels dicht zijn? Waar slapen zij eigenlijk vannacht? Als God ons het goede gunt, dan ook hun. En dan ook de vluchtelingen aan de grens van Syrië. De stinkende strontrapers in India. Verzin het maar.

Het gaat erom dat de schoonheid in het Kerstverhaal opdoemt middenin alle lelijkheid. De warmte komt van buiten, niet van binnenuit. Niet in het perfecte en het volmaakte, in het lelijke en onvolmaakte wordt het Christuskind geboren. Laten we het alsjeblieft niet mooier maken dan het is. Laten we onszelf niet mooier voordoen dan we zijn. Want a) we doen alsof en snijden ons daarin af van medemensen die het met veel minder moeten stellen, b) als we ons maar met 1 kant van de werkelijkheid bezighouden missen we een enorm terrein waar God ook gevonden kan worden (misschien juist) en c) we kijken voorbij aan onze eigen lelijkheid en onvolmaaktheid als iets om niet alleen te accepteren maar ook te waarderen. We zijn niet mooier dan we zijn dus hoeven we niet te doen alsof. God gunt ons het goede wel. Er is veel goeds te halen in de kou achter de dichte buitendeur, en er is ook veel goeds te brengen.

Als je dus volgend jaar weer een kerstboom optuigt, of een kerststal neerzet:

voeg daar dan een spuuglelijke bal aan toe. Of een kitscherige plastic Jezus.

Dan voeg je een beetje werkelijkheid toe aan de droom van Kerstmis. En schep je ruimte om te zien hoe die droom doordringt in de werkelijkheid.

Kaj van der Plas

<http://www.kajvanderplas.nl/overdenking-iets-lelijks-voor-kerst/>

De straatnieuwsverkoper

Elke keer dat Elly boodschappen doet, ziet ze hem. Al wekenlang staat hij daar, bij de ingang van de supermarkt, de straatnieuwsverkoper.

Soms koopt ze een krant, en af en toe geeft ze hem een euro of het 50 cent-muntje uit haar karretje. En altijd knikt hij haar altijd vriendelijk toe, ook als ze niks geeft.

december 2018/januari 2019- 14

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst

Sinds Joop, haar man met pensioen is, gaat hij af en toe mee boodschappen doen. Hij vindt het onzin om zo'n krant te kopen, dus de keren dat ze samen zijn, loopt ze snel de winkel in en weer uit.

'Zo te zien een kerel uit een of ander Afrikaans land,' denkt Joop hardop, 'je weet nooit wat je aan die figuren hebt, waarom zoekt hij niet een echte baan?'

Elly haalt haar schouders op, ze zegt niks, ze vindt de man er betrouwbaar en aardig uitzien.

Ook op 5 december staat hij er weer. Elly loopt gehaast aan het eind van de middag de winkel in.

Loes, hun enige dochter, komt straks met man en kinderen Sinterklaas bij hen vieren en ze is vergeten om chocolademelk te kopen. Het is koud buiten, als ze bij de supermarkt aankomt, ziet ze het bekende beeld: de krantenverkoper met opgetrokken schouders in zijn oude jas.

Ze knikt hem vluchtig toe en gaat de winkel binnen. Even later loopt ze richting kassa, daar staat een bak met de laatste chocoladeletters.

Zal ze...? Ja, dat is misschien aardig, al weet hij waarschijnlijk niet eens de betekenis van zo'n sinterklaas snoeperij.

Ze graait in de bak, welke letter moet ze nemen? Ze weet zijn naam immers niet, ach, wat maakt het uit? Wie weet, kan hij niet eens lezen en schrijven.

Ze pakt een S. Nog toepasselijk ook, denkt ze als ze hem samen met de chocolademelk op de band bij de kassa legt, de S van Straatnieuws.

Buiten gekomen reikt ze hem de chocoladeletter aan.

Hij glimlacht verrast, 'Dankoewel,' zegt hij, 'chocola, lekker!' Hij knikt haar nogmaals toe, 'dankoewel!'

Met een voldaan gevoel loopt ze naar huis, ze zal maar niets tegen Joop vertellen, hij vindt het vast raar.

Zo gaan de decemberdagen voorbij. Sinterklaas is achter de rug en Joop en Elly maken hun plannen voor de komende kerstdagen. Nou ja, veel plannen zijn er eigenlijk niet, dochter Loes gaat met man en kinderen op wintersportvakantie.

'Zal ik een tafel bespreken bij de Gouden Leeuw voor eerste kerstdag?' stelt Joop voor.

'Ach, ik ben net zo lief thuis, we kunnen Bert en Lidia vragen en 's middags bridgen,' stelt Elly voor.

'Nou nee, daar heb ik echt geen zin in!' zegt Joop, 'Lidia kletst aan een stuk door en Bert wil alleen maar over politiek praten. Dat wil ik echt niet met kerst. We hoeven toch niet per se visite te hebben?'

'Wat wil je dan, samen de hele dag thuis zitten? Eigenlijk,' gaat Elly verder, 'is het elk jaar weer een ramp, die kerst. Twee dagen eten, eten en nog eens eten! Je stopt je de hele dag vol, je zit maar wat te hangen op de bank en je bent blij

als die dag weer voorbij is. Daarna komt tweede kerstdag en begin je weer opnieuw. Of je slentert rond op een meubelboulevard en eet je daar misselijk aan vette appelflappen bij de oliebollenkraam. Wat een ramp! Ze hadden die feestdagen nooit moeten uitvinden, wat mij betreft.'

'Ach,' zegt Joop, 'oorspronkelijk had Kerstmis natuurlijk wel een betekenis, iets van vrede op aarde, dus eigenlijk is het de bedoeling, dat je met kerst iets goeds doet voor een ander, iemand die eenzaam is of zo.'

'Leuk bedacht,' zegt Elly, 'maar we kennen niemand die eenzaam is.'

Onze ouders zijn er niet meer en je oude tante Gré is met geen tien paarden uit haar huis te krijgen, zelfs niet met Kerstmis. Je kunt moeilijk de straat op gaan om iemand te.... Hé,' onderbreekt ze zichzelf dan, 'straat... ik weet wel iemand, die krantenverkoper!' Bij die laatste woorden is ze rechtop gaan zitten en kijkt Joop aan. 'We kunnen hém uitnodigen.'

'Ben jij nou helemaal gek?' schrikt Joop, 'hoe verzin je 't! Nee, dat is onmogelijk!' 'Waarom? Ik denk dat hij best eenzaam is, misschien leeft hij op straat, of slaapt hij in zo'n opvanghuis. Hij hoeft niet te komen logeren, we vragen hem alleen voor het eten.'

't Gebeurt niet!' Joop is vastbesloten. 'Zo'n kerel, je weet niet wat je in huis haalt. Het kan wel een misdadiger zijn, terwijl wij het eten uit de keuken halen, gaat hij er misschien wel vandoor met... met...' '...het tafelzilver en de familiejuwelen!' zegt Elly spottend. 'Nou, dat hebben we gelukkig niet, dus dat kan hij niet meenemen. Kom op, Joop, je zegt zelf dat kerst bedoeld is om een goede daad te doen, nu krijg je een kans en dan krabbel je weer terug. Denk er minstens eens over na, we hoeven hem morgen nog niet te vragen, dat kan desnoods de vierentwintigste nog, zo'n volle agenda zal hij niet hebben.'

'Ik bedoelde natuurlijk een zielige oude tante of zo,' Joop schudt nogmaals zijn hoofd. 'Niet een of andere vage buitenlander met een crimineel verleden.'

'Overdrijf toch niet zo! Je weet helemaal niks van die man.'

'Vertel mij wat! Ze zijn allemaal hetzelfde...' Joop moppert nog wat na, dan zwijgen ze erover.

Maar in Elly's hoofd gaan de plannen al verder. Ze krijgt er steeds meer zin. Wat is mooier, dan om zo'n arme kerel te laten zien wat kerst betekent? Daar hebben zulke buitenlanders natuurlijk nauwelijks een idee van.

Ze zullen zorgen voor een prachtig versierde boom, weer eens een flinke grote dit jaar, veel kaarsen in huis en vooral: een heerlijke maaltijd.

Niet al te aparte gerechten, dat schrikt zo'n simpele man misschien af, maar wel een goed stuk vlees, rollade bijvoorbeeld, en dan gebakken krieltjes, groente en misschien tutti frutti? Een lichte bouillon vooraf, en als toetje... ijs, of toch liever pudding? Echt Hollands, pudding met bessensap of Haagse bluf!

De dagen erna praten ze er niet meer over, maar een week voor kerst begint Elly toch opnieuw over de man.

‘Toen ik vanmiddag uit de winkel kwam, stond die straatnieuwsverkoper er weer... Ik zou toch graag...’

‘Vooruit dan maar, jij je zin,’ onderbreekt Joop haar gedachten. ‘Maar ik blijf hem in de gaten houden, ik...’

‘Ja, dat weet ik nu wel! Houd toch op, Joop, tenslotte was het jouw idee om een goede daad te doen met kerst, dan moet je ook wel meewerken en er helemaal voor gaan. Ik ga hem morgen direct vragen, goed? Dan kunnen we onze plannen gaan maken. Een grote kerstboom, dacht ik, en wat extra versiering.’

‘Ja, ja, rustig aan maar, hoor, de koning komt niet op bezoek!’ pruttelt Joop.

Toch merkt hij de volgende dagen, dat hij er zelf ook steeds meer plezier in begint te krijgen. Hij begrijpt nu, waarom het zo leuk is om iets goeds te doen voor een ander, het geeft jezelf ook een goed, voldaan gevoel. Ze zullen die simpele sloeber inderdaad eens laten zien, wat Kerstmis betekent!

Ook Elly is er vol van, het geeft haar opeens weer een doel, na de teleurstelling dat de kinderen dit jaar niet komen.

Op haar uitnodiging reageert de man eerst wat niet-begrijpend, alsof hij zich niet kan voorstellen, dat hij echt wordt gevraagd voor eerste kerstdag.

Pas als ze vertelt dat ze wil laten zien wat kerstfeest betekent, begint hij enthousiast te knikken, ‘Ah, ik begrijp nu, vertellen wat kerstfeest betekent, ik komen graag, dankoewel’. Ze heeft hun adres opgeschreven en het briefje aan hem gegeven.

Nu is het zover, Joop en Elly zitten te wachten, ze zijn een beetje zenuwachtig, zal hij wel komen? En hoe zal het gaan?

Hij is laat, ze had 11.30 uur op het briefje geschreven. Zou hij dat niet begrepen hebben?

‘Hij komt natuurlijk niet opdagen,’ moppert Joop. ‘Zo’n buitenlander is niet te vertrouwen. Wil je zo’n man goed doen met kerst, laat hij je gewoon zitten. Hij zal wel...’

Dan wordt er gebeld, Joop staat snel op en loopt naar de voordeur. Hij doet open, en de straatnieuwsman stapt binnen. Het valt Elly op dat hij er netjes uitziet. Een donkerblauw pak, duidelijk oud en sleets, maar toch!

Hij schudt handen en stelt zich voor: ‘Manuel’. Zijn achternaam verstaat ze niet. Dan zitten ze in de kamer. Manuel kijkt bewonderend rond, naar de kerstboom en de kaarsjes.

‘Mooi!’ zegt hij.

Elly schenkt koffie in en presenteert taart, ze is toch gewoon een beetje nerveus.

Joop leunt zelfvoldaan achterover in z'n stoel, hij heeft blijkbaar geen last van zenuwen, hij stelt Manuel wat vragen. Manuel geeft beleefd antwoord. Het geeft wat problemen met het Nederlands, maar ze begrijpen elkaar toch aardig. Als ze de koffie op hebben, staat Joop op om een glas wijn in te schenken.

Manuel bedankt, hij wil wel graag een glas water.

'O ja, moslim natuurlijk!' begrijpt Joop. 'Mag geen alcohol, hè?

Manuel kijkt hem aan, 'Nee, nee...' zegt hij en glimlacht. 'U niet begrijpt, dingen vaak anders dan lijken...'

'Ik begrijp er alles van, jongen,' zegt Joop. 'Maar kijk, dat is Kerstmis, hè, lekker eten, een goed glas wijn, Daar begrijp jij niks van, hè?' Zijn toon is niet onvriendelijk, maar wel neerbuigend. 'Jullie vieren natuurlijk geen Kerstmis in dat apenland van je?'

'Joop!' Nu wordt het Elly toch wel wat te gortig.

Manuel gaat wat naar voren op zijn stoel zitten. Zijn ogen glinsteren, zijn gezicht staat blij, als hij zegt: 'Toch wel! Oe zei,' en hij knikt naar Elly en naar Joop, 'vertellen wat kerstfeest betekent. Mooi, goed!' Hij gebaart naar de kerstboom en de tafel vol lekkers. Dan gaat hij verder: 'bij ons kerstfeest beetje anders. Geen lichtjes in boom, maar wel feest, mooi verhaal! Ik oe vertellen? Kindje geboren in stal, bij moeder Maria, heel bijzonder kind, kind dat vrede en liefde brengt. Lichtjes in ons hart, dat ons kerstfeest!'

Met een glimlach knikt hij zijn gastheer en gastvrouw toe.

Joop kijkt wat ongemakkelijk naar Manuel. Dan gaat hij rechterop zitten en zegt, toch wat in zijn wiek geschoten: 'Jij hoeft mij niet te vertellen, wat Kerstmis betekent, hoor! Wij brengen toch in praktijk, wat je net zegt? We hebben jou uitgenodigd, omdat je met Kerstmis aardig moet zijn voor elkaar. Dus wat bazel je dan! Vorig jaar zat je nog in je oerwoud, op beren te schieten...'

'Joop!' zegt Elly weer. Ze heeft rode vlekken in haar hals gekregen. Wat is ze begonnen om die man, tegen de zin van Joop, toch uit te nodigen.

'Geen beren in mijn land,' zegt de man, 'wel leeuwen.' Hij glimlacht, 'en dingen soms anders dan lijken.'

De goede stemming komt niet meer terug. Ook tijdens de maaltijd blijft Joop bakkig, hij zegt weinig en daar is Elly eigenlijk maar blij om. Want als hij iets zegt, is het iets neerbuigends ten opzichte van Manuel.

Manuel geniet duidelijk van het eten. En ja, eerlijk gezegd is Elly ook wel een beetje verrast als ze ziet hoe de straatnieuwsverkoper keurig zijn mes en vork hanteert.

Ze wordt eigenlijk steeds nieuwsgieriger naar de achtergrond van de man. Is hij wel de simpele jongen, waarvoor Joop hem aanziet?

Ze vraagt voorzichtig naar zijn verleden. Had hij werk in zijn eigen land?

Manuel vertelt dat hij musicus was, en dat hij dat hier in Nederland weer gaat oppakken. 'Mooi land, nieuwe kans. U gaat horen, als u van muziek houdt!' zegt hij.

'Grote trom zeker, hè?' Opnieuw reageert Joop met een neerbuigende opmerking.

'Dingen vaak anders dan lijken, meneer,' antwoordt Manuel ernstig.

Daarna blijft het stil aan tafel.

Om de stilte te doorbreken, vertelt Elly maar wat over hun kleinkinderen.

Manuel luistert aandachtig en stelt belangstellende vragen.

Als ze na het eten nog even een kopje koffie hebben gedronken, staat Manuel op.

'Ik moet gaan,' zegt hij. 'Ik dank oe zo hartelijk voor uw vriendelijkheid!'

Hij knikt naar Joop en naar Elly.

Elly haalt opgelucht adem en staat ook op. Joop blijft zitten, zelfs als Manuel hem de hand schudt. 'Graag gedaan, hoor jongen!' mompelt hij.

Elly loopt met hem mee naar de gang en even later doet ze opgelucht de deur achter hem dicht.

'Dat was eens maar nooit weer!' zegt Joop, als ze de kamer weer binnen komt.

'Ik zei toch dat je niet weet wat je binnenhaalt als je zo'n vent uitnodigt!'

Wrevelig herhaalt hij op de toon en intonatie van Manuel:

'Dingen vaak anders dan lijken, meneer...'

Pas de volgende ochtend vindt ze de envelop die tegen een kerststukje staat.

Verbaasd maakt ze hem open, er vallen twee kaartjes en een briefje uit.

Het briefje is in het Engels geschreven, met wat moeite vertaalt ze het.

Mijn dank voor uw vriendelijke ontvangst deze kerstdag.

Als dank geef ik u graag twee concertkaartjes.

Vriendelijke groet, Manuel.

Nu kijkt ze naar de twee bijgesloten tickets.

Kerstconcert door de Eritrese concertpianist MANUEL QUARANDI.

26 december, aanvang 20.00 uur.

Op de achterkant van de kaartjes ziet ze een foto van Manuel, de straatnieuwsverkoper. Er staat een korte toelichting bij over wie hij is.

'Joop,' roept ze.

Als hij de kamer binnenkomt, geeft ze hem de kaartjes:

'Dingen vaak anders dan lijken...,' zegt ze.

Ina van der Beek

<https://www.hebban.nl/spot/feelgoodclub/nieuws/kerst-ina-van-der-beek>

december 2018/januari 2019- 19

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst

Gelukkig Nieuwjaar?

De dag begon uitgeslapen. Nieuwjaarsdag, gevuld met vele wensen. Een dag van overdenking ook. Wat zeggen we toch, wat wensen we toch? We schrijven, mailen, facebooken, twitteren, bellen en roepen het elkaar toe: *Gelukkig Nieuwjaar, Gelukkig Nieuwjaar!* Maar wat bedoelen we, hoe ziet dat er eigenlijk uit, een gelukkig jaar?

Goede gezondheid op de eerste plaats, ook voor de mensen die je dierbaar zijn. Je baan, je werk, je studie, dat het maar goed mag blijven gaan. Hopelijk krijg je dit jaar een lieve partner, gaan je kinderen over naar de volgende groep, doen ze een prima examen, halen ze hun propedeutisch, zijn ze succesvol in zaken. Hopelijk blijven jullie bij elkaar, er zijn tegenwoordig al zoveel scheidingen. Genieten van je dierbare vriendschappen. Enfin, zulke dingen. Het liefst ook nog een tonnetje in de Staatsloterij, dan is het geluk compleet. Zoiets. Geluk is: alles krijgen wat je hartje begeert.

Maar nou komt het. Je kan er gif op innemen dat er ziekte opduikt in je leven. Jij, je partner, je kinderen, je ouders, je familie, je vrienden, bij wie dan ook, het gaat gebeuren. Mogelijk overlijdt er iemand in je directe omgeving. Je kunt natuurlijk je baan kwijtraken, de tijd is eraan. Of je klanten stellen hun opdrachten een tijdje uit, logisch toch? Het kan gebeuren. En ineens roept je partner dat hij (of zij) het niet meer ziet zitten. Of je kind doet het slecht op school, gaat met verkeerde vrienden om, is brutaal, je hebt er geen grip meer op. Je beste vriend of vriendin verziekt de zo dierbare vriendschap. Ook zulke dingen gebeuren, jaar na jaar, ook in dit zo met veel optimisme en vertrouwen begonnen nieuwe jaar.

Puur gelukkige jaren bestaan niet. En zeker niet in de zin dat geluk uit de hemel komt vallen. Je staart naar boven, maar er gebeurt niets. Wel om je heen, in je leven van alledag. Een mengeling van leuk en niet leuk. Als het fifty/fifty is mag je in je handen klappen.

Hoe lief dat mensen je gezondheid wensen, voorspoed in je werk, in je gezinsleven, je natje en je droogje, een trouwe geliefde, blijvende vriendschappen en financiële meevallers. Hoe lief. Maar biedt dat de garantie dat je gelukkig bent of zult worden?

Nee. Er zijn genoeg mensen met dierbare vrienden, trouwe partners, kinderen die het goed doen, prima werk, veel natjes en droogjes en geld genoeg voor enkele vakanties per jaar. Alles wat hun hartje begeert. Maar gelukkig, ho maar...

Al gaat het je nog zo voor de wind, nog steeds kan je hart in onrust zijn en kun je geen grip hebben op je leven. De kwestie is niet hoe gezegend je bent of hoe

december 2018/januari 2019- 20

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst

onbedeeld je je voelt. Hoe ga je ermee om, dat is het punt. Hoe ga je om met alles wat er op je pad komt?

Hoe bijzonder ervaar je het dat je kind het goed doet op school. Hoe diep raakt het je dat je partner zegt dat hij (of zij) van je houdt. Hoe bewogen en betrokken ben je als een goede vriendin een ernstige ziekte krijgt? Wat gebeurt er met je als je ontslagen wordt? Wat doe je als je partner er de brui aangeeft? Heb je er wel eens bij nagedacht dat dat allemaal kan gebeuren? En dat het volstrekt irreëel is om te veronderstellen dat het jou allemaal niet zal overkomen?

Geluk komt van binnenuit, niet van buitenaf. Geluk is dat je je ervan bewust bent dat jij aan het stuur van je eigen leven staat. Dat je diep in je hart het vertrouwen hebt dat je voldoende kracht bezit om met álles om te gaan, wat er ook gebeurt. Dat je het besef hebt dat ook jij je portie vreugde en verdriet te verwerken krijgt. Dat je jezelf toestaat om je voluit ellendig en verdrietig te voelen als de omstandigheden ernaar zijn. En aan de andere kant, dat je je bewust bent van je vele vreugden en daar oprecht van kunt genieten.

Bewust leven, met de benen op de grond, het stuur in je handen, je hart open voor jezelf en anderen. Als je dat hebt veroverd, of wilt veroveren, dan kan je niets meer gebeuren.

Dát is pas een gelukkig nieuwjaar!

Jan Jaap van Hoeckel

<http://www.goedinjevel.nl/column/gelukkig-nieuwjaar/>

december 2018/januari 2019- 21

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst

Dienstrooster december 2018

	2 dec koffiedrinken	9 dec	16 dec	23 dec Kerstzangdienst
1	E de Jong	F Smal	F vd Kuil	C Reinten
2	T van Wyk	F vd Kuil	C Reinten	T van Wyk
3	J de Jong	M Letterie	R Boer	D Kruger
4	N Knoester	JW Hoorweg	H Kettner	R Boer
5	A Knoester	A Basson	L Dibb	I Pol
Groet	H Kettner	H Kettner	P Reinten	I Tanzer
Bloemen	L Dibb	J vd Eijkel	C Reinten	E Reinten
Koffie				
	25 dec Kerstmorgen	30 dec Geen eredienst		
1	E Reinten			
2	E de Jong			
3	J de Jong			
4	A Knoester			
5	W Kruger			
Groet	M Letterie			
Bloemen	E Reinten			

december 2018/januari 2019- 22

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst

Dienstrooster januari 2019

	6 jan	13 jan Koffiedrinken	20 jan	27 jan
1	C Reinten	E de Jong	F vd Kuil	F Smal
2	F vd Kuil	C Reinten	KKJ Leeuw	E de Jong
3	R Boer	R Boer	A Knoester	J de Jong
4	D Kruger	J de Jong	N Knoester	D Kruger
5	L Dibb	A Knoester	H Kettner	I Pol
Groet	W Kruger	M Letterie	P Reinten	H Kettner
Bloemen	S Reinten	R Spoon	H Kettner	P Mijne
Koffie		F Smal I Tanzer		

december 2018/januari 2019- 23

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst

Agenda december 2018

Zondag 2 1 ^{ste} Advent	10h00	Eredienst Ds. Y Dreyer Koffiedrinken
Dinsdag 4	9h30 – 13h30	Kerkkantoor
Zondag 9 2 ^{de} Advent	10h00	Eredienst Ds. Y Dreyer
Dinsdag 11	9h30 – 13h30	Kerkkantoor
Zondag 16 3 ^{de} Advent	10h00	Eredienst Ds. Y Dreyer
Dinsdag 18	9h30 – 13h30	Kerkkantoor
Donderdag 20	19h30	Bijbelstudie Noord Rieneke Boer 011 704 1840
Zondag 23 4 ^{de} Advent	10h00	Eredienst Ds. Y Dreyer KERSTZANGDIENST
Dinsdag 25	10h00	Eredienst Ds. Y Dreyer KERSTDIENST
Zondag 30	GEEN EREDIENST	

december 2018/januari 2019- 24

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst

Agenda januari 2019

Zondag 6	10h00	Eredienst Ds. T van Wyk
Dinsdag 8	9h30 – 13h30	Kerkkantoor
Zondag 13	10h00	Eredienst Ds. Y Dreyer Koffiedrinken
Dinsdag 15	9h30 – 13h30	Kerkkantoor
Donderdag 17	19h30	Bijbelstudie Noord Rieneke 011 704 1840
Zondag 18	10h00	Eredienst Ds. Y Dreyer
Dinsdag 22	9h30 – 13h30	Kerkkantoor
Zondag 27	10h00	Eredienst Ds. Y Dreyer
Dinsdag 29	9h30 – 13h30	Kerkkantoor

december 2018/januari 2019- 25

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst

Verjaardagen december 2018

Zaterdag 1	Yolanda Dreyer	082 893 2104
Zaterdag 1	Ineke Goede	011 478 2484
Maandag 3	Mike Knoester	082 890 3426
Maandag 10	Brandon Groenewald	
Dinsdag 11	Paul Reinten	083 377 7277
Vrijdag 21	Jakkie Knoester	
Zondag 23	Nico Kiewiet	011 662 1310
Zaterdag 29	Ernest de Jong	082 455 1803

december 2018/januari 2019- 26

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst

Verjaardagen januari 2019

Dinsdag 1	Robin McDonald	011 475 4375
Woensdag 2	Ferry vd Kuil	082 336 035
Woensdag 2	Vera Weggelaar	082 341 9729
Donderdag 3	Hanja Kettner	082 546 8471
Zaterdag 5	Martina Letterie	079 987 3919
Dinsdag 8	Wikus Kruger	083 336 9603
Woensdag 9	Janny vd Eijkel	072 197 0077
Vrijdag 18	Ina Pol	082 61 1623
Zondag 20	Ellzey Groenewald	

december 2018/januari 2019- 27

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst

MARANATHA KERK	
Webadres	http://www.nlgemeente.co.za
Facebook	http://tinyurl.com/FBMaranatha
Straatadres	Sherborneeweg 3, PARKTOWN
Postadres	Nederlandsprekende Gemeente Postbus 84552 GREENSIDE 2034
Predikante	Ds Yolanda Dreyer 012 348 9850 / 082 893 2104 yolanda.dreyer@up.ac.za
Kerkkantoor Dinsdag ochtend 9h30 – 13h30	Jan-Willem Hoorweg 011 726 1409 / 082 557 0047 nlgemeente@mweb.co.za
Bank Details	Beneficiary: Ned. Hervormde Kerk Nedbank Current Account 1979 316872 Branch: Nedbank Fox Street, Code 190805 Code 198765 for online payments
Scriba Redactrice Mare	Ellen van der Kuil 011 478 1082 / 083 626 3272 evdkuil@gmail.com
Scriba Registratie	Hanja Kettner 012 654 7692 / 082 546 8471 hanja.kettners@vodamail.co.za
Kassier	Marco van Wieringen 011 442 9696 marcovw@mweb.co.za
Koster	Ferry van der Kuil 011 478 1082 estruct@iafrica.com
Organist	Milton Webber 061 016 5289 chiefsub@gmail.com

december 2018/januari 2019- 28

Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst